

Список використаних джерел:

1. Кушнарьова Н.М., Жук Т.В. Використання онлайн-ресурсів з інформатики при організації дистанційного навчання. *Вісник Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка*. Вип. 12 (168). Нац. ун-т «Черн. колегіум» ім. Т. Г. Шевченка; голов. ред. М. О. Носко. Чернігів: НУЧК, 2021. С. 127–132.
2. Самойленко Н. І. Методичні підходи до вивчення інформатики в основній школі. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/185263114.pdf> (дата звернення: 21.02.2023).
3. Сушко С. В. Використання технології веб-квесту на уроках української мови та літератури URL: <http://www.moippo.mk.ua/attachments/article/3111/Досвід%20Сушко%20веб%20квест.pdf> (дата звернення: 25.02.2023).

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ПЕДАГОГІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ ЗСО НА ЗАСАДАХ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ

*Зайко С. Ю.
Полтава, Україна*

*Зміни – закон життя. І ті, хто дивиться тільки в минуле
чи лише на сьогодні, безперечно пропустять майбутнє.*

Дж. Кеннеді

Глибокі зміни, що відбуваються в усіх сферах суспільства, потребують докорінної перебудови системи освіти і, зокрема, її основної ланки – загальної середньої освіти. У Концепції реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова українська школа» на період до 2029 року зазначено, що сучасна українська школа потребує вчителя, який зможе стати агентом змін і прагне до особистого і професійного зростання та здатного навчатися впродовж життя. Ось чому перед педагогічною наукою і практикою постало завдання перебудувати педагогічну діяльність і погляди вчителів на роль освіти у формуванні особистості, у розвитку її здібностей. Динаміка сучасного світу постійно трансформує вимоги до вчителя, до педагогічного колективу, а отже, й до освітнього менеджменту.

Виразною ознакою розвитку національної системи освіти є розбудова її на компетентісно зорієнтованій основі, що зумовлено кількома причинами.

По-перше, переходом світової спільноти до інформаційного суспільства. У цих умовах пріоритетним вважають не просте накопичення знань і предметних умінь і навичок (мета так званої «знаннєвої педагогіки»), а й формування вміння вчитися, оволодіння навичками пошуку інформації, здатності до самонавчання впродовж життя (на думку науковців, саме ці новоутворення стають визначальною сферою професійної діяльності людини).

Друга причина суголосна першій. Модель особистісно зорієнтованого освітнього процесу як оновлена парадигма освіти передбачає визнання здобувача освіти суб'єктом цього процесу, носієм двох груп якостей – уміння навчатись і бажання вчитись, що можливе за умови, з одного боку, оволодіння

продуктивними (загальнонавчальними) умінями й навичками та розгорнутою рефлексією, а з іншого – сформованості позитивного емоційно-ціннісного ставлення як до процесу діяльності, так і до її результату.

По-третє, виходячи з того, що, як зазначив В. Кремень, до основних загальноцивілізаційних тенденцій сучасного світу відносять глобалізацію всіх сфер життєдіяльності особистості й суспільства, актуалізується проблема надання молодій людині елементарних можливостей інтегруватися в різні соціуми, самовизначатися в житті, активно діяти, бути конкурентоспроможною на світовому ринку праці.

Науково обґрунтоване розв'язання зазначеної проблеми детермінує переосмислення цілей діяльності педагогічного колективу, її реалізацію на компетентнісно зорієнтованих засадах.

Основні аспекти управління педагогічним колективом вивчають та аналізують як учені, так і педагоги-практики. Цій проблемі присвячені роботи В. Григораша, О. Гречаник, В. Звереві, Є. Корсакова, Т. Кулієва, В. Мамедова, В. Лазарева, О. Панасюка, Б. Ребус, Д. Фуллера, Р. Шакурова та інших, і кількість праць у цій галузі знання постійно зростає, розкриваючи все нові аспекти її розвитку, технологічні підходи, закономірності та суперечності.

Безумовно, останнім часом рівень управлінської культури освітніх менеджерів істотно зріс. Проте аналіз науково-педагогічної літератури з проблеми, власний досвід роботи дають підставу зробити висновок, що в практиці діяльності керівників закладів освіти однією з істотних обставин, що знижує її ефективність, постають суперечності між необхідністю впровадження оновленого змісту, форм, методів навчання й виховання учнів і недостатньою можливістю педагогічного колективу забезпечити інноваційний процес; а також між обґрунтованою вище необхідністю управління розвитком педагогічного колективу задля успішного здійснення компетентнісного підходу й рівнем розробленості цієї проблеми в педагогічній теорії та практиці. Розв'язання цих суперечностей є одним із актуальних шляхів підвищення ефективності сучасної української освіти.

ФОРМУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ТА SOFT SKILLS ВИКЛАДАЧІВ ПРАВОВИХ ДИСЦИПЛІН

*Захарова В. В.
Полтава, Україна*

У контексті сучасних викликів у галузі освіти, обумовлених війною, навчанням за допомогою дистанційних технологій, у зв'язку зі зростаючою конкуренцією на ринку праці, важливим завданням для викладачів правових дисциплін є не лише передача знань, а й формування у молодого покоління навичок, які дозволять бути успішними у майбутньому. Педагогічна майстерність та soft skills – це дві невід'ємні компетенції викладачів, особливо тих, які працюють у сфері правової освіти. Сьогодні кожен роботодавець очікує від фахівців не лише технічних навичок, а й розвинених навичок комунікації, лідерства, співпраці, адаптації до змін тощо.